

Klachtennummer 2025/005

Advies aan:

het bestuur van [bestuur] te [vestigingsplaats] (verder: het bestuur)

inzake

de klacht van [klaagster] (verder: klaagster), moeder van [leerling], leerling van [school] te [vestigingsplaats] (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De landelijke klachtencommissie voor het katholiek en protestants christelijk onderwijs (verder: de Commissie) heeft op 10 januari 2025 de klacht en het ingevulde klachtenformulier ontvangen. De klacht is gericht tegen [directeur], directeur van de school (verder: de directeur) en [bestuurder], voorzitter van het bestuur (verder: de bestuurder).

De Commissie heeft partijen verzocht te onderzoeken of de klacht opgelost kon worden middels mediation, de bestuurder heeft klaagster hiertoe een aanbod gedaan, maar zij wilde haar klacht graag door de Commissie behandeld zien.

De Commissie heeft op 10 februari 2025 van de bestuurder, namens de directie en het bestuur (verder gezamenlijk: verweerder), een verweer ontvangen.

Klaagster heeft op 23 januari 2025 haar klacht aangevuld en op 14 februari 2024 gereageerd op het verweer.

Klaagster en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten tijdens een besloten hoorzitting op 20 maart 2025.

Tijdens deze hoorzitting waren aanwezig:

- klaagster;
- de directeur;
- de bestuurder.

Na de hoorzitting is aan verweerder verzocht om nog een aantal documenten aan te leveren.

Klaagster heeft vervolgens op deze documenten gereageerd en eveneens nieuwe klachten ingediend.

II. Standpunt klaagster

De zoon van klaagster, [leerling], is vanwege zijn hoogbegaafdheid versneld van groep 2 naar groep 4 geplaatst. Sindsdien geeft klaagster aan dat [leerling] wordt gepest en buitengesloten. Ondanks herhaalde signalen hierover, onderneemt de school volgens haar geen actie. Klaagster is van mening dat het pesten niet alleen door medeleerlingen plaatsvindt, maar ook door leerkrachten. Zij stelt dat de kinderen die pesten – en hun ouders – veel ruimte krijgen binnen de school, waardoor het pesten volgens haar niet alleen wordt toegestaan, maar zelfs wordt beloond. [leerling] raakt hierdoor steeds verder in een sociaal isolement. Klaagster geeft aan hierover meerdere meldingen te hebben gedaan, die echter niet zijn opgepakt.

Volgens klaagster zijn er vanuit de school toezeggingen gedaan om het pestgedrag aan te pakken, maar deze zijn niet nagekomen. Zo zou onder andere een maatschappelijk werker worden ingezet om het klasklimaat te verbeteren, maar die inzet is niet gerealiseerd. In plaats daarvan is het programma [sociaal-emotioneel leerprogramma] ingevoerd. Klaagster is van mening dat de schooldirectie elke mogelijkheid om het pestprobleem aan te pakken, uit de weg gaat. Ook het bestuur, dat volgens haar al geruime tijd van de situatie op de hoogte is, grijpt niet in.

Daarnaast stelt klaagster dat vertrouwelijke informatie uit het dossier van [leerling] is gedeeld met ouders van pestende kinderen, van wie sommigen deel uitmaken van de medezeggenschapsraad. Deze ouders zouden via een WhatsApp-groep – waarin zij ook contact hebben via een gezamenlijke voetbalclub – over [leerling] roddelen. Dit is volgens klaagster bevestigd door een van de betrokken ouders en is door de school niet tegengesproken. Zij begrijpt dan ook niet waarom deze ouders nog steeds zitting hebben in de medezeggenschapsraad.

Naar aanleiding van deze vermeende roddelcampagne heeft klaagster het leerlingdossier van [leerling] opgevraagd. Daarbij heeft zij naar eigen zeggen geconstateerd dat het dossier onjuiste informatie over haar en haar partner bevat. Voor het schooljaar 2024-2025 had de directie volgens haar beloofd dat [leerling] in groep 6 zou blijven, zodat hij bij zijn vrienden kon blijven, in combinatie met twee dagen per week deelname aan het DaVinci-programma. Kort voor de zomervakantie werd echter gemeld dat [leerling] toch naar groep 7 zou gaan. Documentatie met betrekking tot DaVinci zou na de zomervakantie worden geregeld. Op vragen hierover kreeg klaagster naar eigen zeggen geen reactie, wat resulteerde in een gespannen zomervakantie voor het gezin.

[leerling] zou inmiddels vragen met wie hij moet samenwerken en spelen in groep 7. De directie had toegezegd maatregelen te treffen om het klasklimaat te verbeteren, onder meer via de maatschappelijk werker. Ook deze toezegging is volgens klaagster ingetrokken, waarbij opnieuw werd verwezen naar het programma [sociaal-emotioneel leerprogramma]. Volgens klaagster wordt door de directie wederom een kans gemist om het pesten aan te pakken.

De school heeft als maatregel de twee leerlingen die volgens klaagster verantwoordelijk zijn voor het pestgedrag in een andere groep 7 geplaatst. Aangezien de school werkt met groep-doorbrekende methodes en de beide groepen gezamenlijk deelnemen aan diverse activiteiten, lessen en gym, is klaagster van mening dat deze maatregel geen effectieve oplossing biedt.

Hoewel er meerdere gesprekken met de school hebben plaatsgevonden, stelt klaagster dat er geen concrete actie is ondernomen. Zij heeft contact gehad met [medewerker school], die heeft gezorgd dat [leerling] weer mocht deelnemen aan de plusgroep, maar verdere ondersteuning bleef volgens haar uit. Pogingen om telefonisch contact op te nemen met de bestuurder zijn volgens klaagster onbeantwoord gebleven.

Tot slot geeft klaagster aan dat zij, ondanks dat zij ervan uitgaat dat de stichting al langer van de situatie op de hoogte is, het verhaal nogmaals onder de aandacht wil brengen. Zij verzoekt om een concrete reactie en een plan van aanpak. Zij geeft aan dat haar zoon voor een week naar school zal gaan. Indien er in die week geen zichtbare verbeteringen zijn en er geen serieuze gesprekken plaatsvinden over passende oplossingen, is zij voornemens op maandag 9 september een verzoek in te dienen bij de voorzieningenrechter en de Inspectie van het Onderwijs te informeren.

Klaagster stelt dat de school geen actie onderneemt om het pesten van haar zoon [leerling] tegen te gaan. Volgens haar heeft de school zelfs gedreigd om meldingen te doen bij de politie en Veilig Thuis wanneer zij als ouder melding maakt van het pestgedrag. Inmiddels zijn de e-mailadressen van klaagster geblokkeerd en wordt er niet meer gereageerd op haar berichten. Ook zijn gesprekken met de schoolleiding volgens haar niet meer mogelijk, waardoor [leerling] volledig aan zijn lot wordt overgelaten.

Klaagster beklagt zich er tevens over dat zowel de school als het bestuur de gemaakte afspraken en gedane toezeggingen niet nakomen. Zo zou er schoolmaatschappelijke hulp worden ingezet voor beide

groepen 7 en zouden er individuele gesprekken plaatsvinden tussen [leerling] en de pesten [leerling] en. Deze beloofde interventies zijn echter niet uitgevoerd.

School heeft [leerling] verboden om met zijn BMX naar de gymles te fietsen.

Nadat [leerling] met zijn BMX naar de school is gekomen, stond er een bericht in social schools dat BMX fietsen verboden zijn en dat kinderen op een gewone fiets naar school moeten komen.

Volgens klaagster mag de school een BMX fiets niet weigeren; het is een officieel toegestane fiets op straat. Omdat de school niet dit met ons eerst heeft besproken en omdat [leerling] de enige leerling is die op een BMX komt, ziet klaagster dit als wraakactie als reactie op een eerdere klacht. Zij heeft de school 2 keuzes gegeven: het soort fiets accepteren of een nieuwe fiets zelf betalen.

[leerling] heeft al drie weken de gymles gemist, omdat hij geen andere fiets heeft. Zijn vorige fiets was al door klasgenoten vernield.

Klaagster noemt puntsgewijs:

- Afspraken betreffende het oplossen van het pesten niet nakomen.
- Inbreuk maken op [leerling]s privacy, door over hem te roddelen vanuit de MR bij de ouders van pestende kinderen en het roddelen over ons bij de burens (een ouder stel van in de 80).
- Pesten door het personeel van de school: voorbeelden hiervan zijn [leerling] straffen bij niets doen, hem belachelijk maken, roddelen over hem met andere ouders, informatie over hem verspreiden, onjuiste informatie over hem in zijn dossier plaatsen, verbaal pesten (hem met bull-shit aanspreken), met zijn spullen smijten en die kapot maken, smijten met een schrift op de tafel en zonder uitleg straf geven, of stiekem gepest laten worden zonder ons als ouders hierover tijdig te informeren.
- Machtsmisbruik: onjuiste middelen inzetten tegen hen als ouders om hen monddood te maken.
- Sociale corruptie (roddelen met ouders van pestende kinderen). Voortrekken van de pestende kinderen en hen in hogere groepen plaatsen, terwijl [leerling] een hoger niveau heeft. Uit de plusgroep gooien in groep 6, voor 7 weken, zonder redenen, en bij het besluit om hem terug te plaatsen, voorstellen om hem naar de plusgroep van 7 en 8 te sturen, om de pestkoppen van groep 6 tevreden te stellen. Dit jaar is [leerling] in een groep van zwakke leerlingen geplaatst, omdat er in de andere groep (wat qua niveau passend voor hem is) pestende kinderen zitten.
- Recht op Informatievoorzieningen ontnemen (e-mails blokkeren, Parro-account blokkeren).
- Hem het recht op gepast onderwijs ontnemen (Plusgroep, tijdig aanmelden bij de hoogbegaafdenklas, de juiste groep voor rekenen, deelname aan het Sprinter-programma voor rekenen, de indeling van de groepen (7a sterke leerlingen versus 7b zwakke leerlingen waar onze zoon in geplaatst is).
- Hem het recht op het juiste onderwijs ontnemen ([leerling] zit in een groep met zwakke leerlingen), om de pestende kinderen te beschermen en datgene te bieden, wat [leerling] niet krijgt (verrijking, met groep 8 samen werken, etc.).
- Ouders aansturen om [leerling] te pesten. Die ouders ook belonen voor het pesten met deelname aan activiteiten op school.
- Hem verbieden de BMX fiets te gebruiken en hem hierdoor 2 weken niet mee te nemen naar de gym, na 3 weken irriteren en bij andere leerlingen een fiets laten lenen.
- Het verbaal pesten door kinderen op school, waaraan de school niets deed. Voorbeelden zijn: hem gay, homo, meisje noemen, hem sukkel, dom en hond noemen. Dit door bijna alle leerlingen van de school vanuit alle klassen.
- Een totaal isolement, doordat de school niets aan het pesten deed en juist het pesten bemoedigd en geholpen heeft.
- Het aansporen van ouders van pestende kinderen om massaal meldingen bij de politie te laten maken, terwijl het hun kinderen waren die pestten.

- Het pesten is van de school naar de straat en naar het huisadres van klaagster gekomen, door dezelfde pestende kinderen van school, omdat die kinderen op school niet op hun pestgedrag zijn aangesproken.
- De ouders onnodig gevaarlijk noemen en hen ook als gevaarlijk behandelen en [leerling] hiermee in verlegenheid brengen, doordat dit vanuit de school en de MR tussen de ouders van pestende kinderen is verspreid.
- Het belemmeren van de bewegingsvrijheid van de ouders op school, door onnodig de conciërge in te schakelen om [leerling] in verlegenheid te brengen.
- Het niet willen behandelen van pestmeldingen en hierbij de zorgplicht niet nakomen.

III. Standpunt van verweerders

Klacht 1/2: De school deed niets tegen pesten

De school geeft aan zich niet te herkennen in de klacht dat er niets wordt of is gedaan om pesten te voorkomen of aan te pakken. De directie somt een aantal acties en interventies op die volgens haar zijn ingezet ter bevordering van een sociaal veilige leeromgeving, waaronder:

- De methodiek [sociaal-emotioneel leerprogramma] als vast onderdeel van de lessen.
- Dagelijkse lesvoorbereidingen tussen leerkrachten om situaties rondom leerlingen tijdig te signaleren en waar nodig afspraken te maken over het handelen.
- Gesprekken op groeps- en individueel niveau met leerlingen.
- Inzet van *Rots en Water*-lessen indien noodzakelijk.
- Observaties door leerkrachten, intern begeleiders, orthopedagogen en gedragsspecialisten.
- Consultatie van gedrags- en orthopedagogische specialisten.
- Inzet van maatschappelijk werk en [organisatie gespecialiseerd in sociaal-emotionele ontwikkeling] voor sociaal-emotionele ondersteuning.
- Ouderbijeenkomsten en individuele oudergesprekken.
- Monitoren van sociale veiligheid.
- Tweejaarlijks tevredenheidsonderzoek onder ouders en leerlingen.

Volgens de school is meerdere keren vanuit verschillende geledingen richting klaagster gecommuniceerd dat men bereid is om te blijven onderzoeken wat er verbeterd kan worden. De directie geeft echter aan dat klaagster herhaaldelijk stelt dat de school niets doet, en zich niet kan vinden in ingezette interventies zodra deze niet exact verlopen zoals zij wenst. Daarnaast zou zij interventies stopzetten of afwijzen wanneer uit monitoring en zelfevaluatie van [leerling] blijkt dat het door haar gestelde pestgedrag niet bevestigd wordt.

De directie merkt op dat zij normaliter graag samenwerkt met ouders, maar stelt dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor het type en de duur van interventies bij professionals ligt. Volgens de school is het hierdoor niet mogelijk gebleken om duurzame afspraken met klaagster te maken.

Wat betreft de betrokkenheid van externe hulp, erkent de school dat er sprake is geweest van een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Zo is er een wisseling geweest van maatschappelijk werker, waarbij de overdracht van het dossier niet goed is verlopen. Daarnaast was de eigen gedragsspecialist van de school tijdelijk afwezig, wat de ondersteuning tijdelijk beperkte. Toch benadrukt de school dat er continu aandacht is geweest vanuit de leerkracht, de intern begeleider en de directie voor de zorgen van de ouders.

Volgens de directie wordt de mate van pestgedrag zoals die door klaagster wordt beschreven, niet waargenomen door medewerkers. Leerkrachten en ondersteunend personeel signaleren dat [leerling] zich op school doorgaans vrolijk gedraagt. Wel wordt erkend dat er soms sprake is van onderling pestgedrag tussen kinderen, waarbij ook [leerling] zelf pestgedrag naar anderen zou hebben vertoond. Hierop wordt volgens de school adequaat gereageerd, zij het niet op de wijze die klaagster verlangt,

zoals het doen van aangifte tegen andere kinderen. Tot slot stelt de directie dat het gedrag van klaagster zelf, volgens medewerkers, de sociale integratie van [leerling] met andere kinderen in de klas bemoeilijkt.

Klacht 3: De school dreigt ouders bij meldingen over pesten

Klaagster stelt dat zij en haar partner herhaaldelijk worden bedreigd door de schoolleiding wanneer zij melding maken van pesten of hierover klachten indienen. Volgens haar worden zij geconfronteerd met dreigementen richting politie, Veilig Thuis en mogelijke schoolpleinverboden. Daarnaast zijn hun e-mailadressen geblokkeerd en wordt er niet langer gereageerd op hun berichten, wat volgens klaagster leidt tot een situatie waarin hun zoon [leerling] aan zijn lot wordt overgelaten.

De school geeft aan zich niet te herkennen in de beschuldiging dat er sprake is van bedreiging richting de ouders van [leerling]. Wel bevestigt de directie dat contact is opgenomen met de wijkagent, maar dit gebeurde volgens de school naar aanleiding van zorgen die meerdere ouders uitten over het gedrag van klaagster richting andere kinderen en ouders. Er zouden meldingen zijn gedaan over onder meer het aanspreken, achtervolgen en filmen van kinderen door klaagster. Een aantal ouders en kinderen zou zich hierdoor onveilig voelen.

De school geeft aan geen oordeel te vellen over deze meldingen, maar heeft de signalen uit voorzorg gedeeld met de wijkagent om verdere escalatie te voorkomen. Ook is op advies van de wijkagent besproken welke maatregelen passend zouden kunnen zijn om de veiligheid op school te waarborgen. Daarnaast bevestigt de school dat in een gesprek met klaagster is aangegeven dat het inschakelen van Veilig Thuis werd overwogen. Deze overweging was gebaseerd op de indruk dat het gedrag van klaagster mogelijk bijdraagt aan de sociale isolatie van haar zoon, doordat andere ouders en leerlingen afstand van hem zouden nemen vanwege het gedrag van zijn moeder. De school stelt nadrukkelijk dat er nooit is gesproken over het opleggen van een pleinverbod op locatie [schoollocatie].

Klacht 4: Blokkeren van e-mailverkeer en weigering van gesprekken

Klaagster stelt dat haar e-mailadressen zijn geblokkeerd en dat er geen mogelijkheid meer is tot communicatie of gesprekken met de school. Zij is van mening dat dit ertoe leidt dat [leerling] structureel wordt buitengesloten en dat er geen ruimte meer is om zorgen of incidenten te bespreken.

Het bestuur bevestigt dat is besloten het e-mailverkeer van klaagster te blokkeren. Deze maatregel is volgens het bestuur genomen na een lange periode waarin is geprobeerd de communicatie te structureren. Zo werd er maandelijks een vast overlegmoment georganiseerd waarbij klaagster in gesprek kon gaan met onder meer de schooldirecteur. Tijdens deze gesprekken is herhaaldelijk verzocht om het versturen van berichten buiten deze overleggen om te staken.

Desondanks bleef klaagster via verschillende kanalen – waaronder e-mail, Parro en WhatsApp – berichten sturen, vaak in grote aantallen. Er is toen intern besloten om niet meer op tussentijdse berichten te reageren en dit is ook aan de ouders gecommuniceerd. Volgens het bestuur gaf klaagster echter aan dat zij zou blijven mailen. Bovendien bleef zij, ondanks verzoeken daartoe, berichten sturen naar een zieke medewerker die op dat moment onder intensieve behandeling stond. Deze medewerker had klaagster meerdere keren gevraagd het contact tijdelijk te staken, wat niet is opgevolgd.

Volgens de schoolleiding is besloten tot blokkering van het e-mailverkeer van klaagster vanwege wat zij als een buitenproportioneel aantal berichten beschouwen, gericht aan meerdere medewerkers. Deze communicatie zou een aanzienlijke impact hebben gehad op de tijdsbesteding, de werkdruk, het welzijn en het veiligheidsgevoel van de medewerkers. De blokkade van het oorspronkelijke e-mailadres is aangekondigd aan de ouders. Nadat klaagster berichten bleef versturen via alternatieve

e-mailadressen, zijn ook deze geblokkeerd. Daarnaast blijft klaagster volgens de school zeer frequent communiceren via het ouderportaal Parro en via WhatsApp.

Zowel schoolmedewerkers als bovenschoolse medewerkers ervaren de hoeveelheid communicatie vanuit klaagster naar eigen zeggen als belastend en vergelijkbaar met stalking. De directeur heeft naar aanleiding hiervan aangegeven geen apart, periodiek overleg meer met klaagster te zullen voeren. Deze beslissing is mede genomen op basis van het feit dat klaagster de directeur heeft beschuldigd van discriminatie, dat zij tijdens gesprekken telkens nieuwe, uitgebreide klachten naar voren brengt en daarbij medewerkers beschuldigt, en dat zij volgens de school geen ruimte laat voor alternatieve oplossingen tenzij volledig voldaan wordt aan haar wensen.

De school geeft aan dat klaagster en haar partner nog wel gebruik mogen maken van de reguliere oudergespreksmomenten die voor alle ouders beschikbaar zijn. Tevens stelt de school dat zij oog blijft houden voor de behoeften van [leerling].

Klacht 5: Niet-nakomen van afspraken en toezeggingen

Klaagster stelt dat zowel de school als het bestuur eerder gemaakte afspraken en toezeggingen niet zijn nagekomen. Concreet verwijst zij naar de inzet van schoolmaatschappelijk werk voor beide groepen 7 en naar de organisatie van individuele gesprekken tussen haar zoon en de betrokken pesters.

De school en het bestuur geven aan zich niet te herkennen in deze klacht en betwisten dat de genoemde toezeggingen zijn gedaan in de vorm zoals klaagster ze formuleert. Volgens hen is er nooit toegezegd dat schoolmaatschappelijk werk structureel zou worden ingezet voor beide groepen 7. Wel is er aangegeven dat contact zou worden gelegd met maatschappelijk werk om te onderzoeken of er op groepsniveau ondersteuning kon worden geboden in de klas van [leerling]. Dit contact is gelegd, maar de inzet kon – mede door externe omstandigheden – later plaatsvinden dan aanvankelijk beoogd. Verder geeft de school aan dat klaagster uiteindelijk heeft afgezien van deelname aan een groepsgesprek, omdat haar eis om bij dit gesprek aanwezig te zijn niet kon worden ingewilligd.

Naast de inzet van maatschappelijk werk heeft de school aanvullende ondersteuning geregeld via een interne gedragsspecialist en is contact opgenomen met [organisatie gespecialiseerd in sociaal-emotionele ontwikkeling], een organisatie gespecialiseerd in sociaal-emotionele ontwikkeling. [organisatie gespecialiseerd in sociaal-emotionele ontwikkeling] is momenteel bezig met het opzetten van een antipestprogramma.

Volgens het bestuur is de casus zo complex omdat:

- Het verweerders niet lukt om informatie/ processen door klaagster te laten begrijpen.
- Het met regelmaat zo is dat waarnemingen vanuit de school anders zijn dan de waarnemingen zoals klaagster die schetst (ook haar eigen verslaglegging).
- Verweerders zien dat klaagster onwaarheden verkondigt en voorvallen verzwaart. Dit wordt ervaren als zaken onder druk zetten/ op scherp zetten.
- Verweerders zien dat klaagster zaken aan de orde brengt bij diverse personen en instanties terwijl deze zaken niet aan de orde zijn, ofwel reeds op school zijn besproken of opgelost.
- Verweerders ervaren dat klaagster wil bepalen wat er gebeurt en wie dat doet en hoe dat gedaan wordt.
- Verweerders hebben gemerkt dat klaagster het eens kan zijn met een aanpak en vervolgens als zaken geregeld worden/zijn, zij geen toestemming geeft.
- De wijze van communiceren en de hoeveelheid hiervan door klaagster dusdanig is dat medewerkers hier veel last van ervaren en dit zo niet langer kan.
- Verweerders geen vertrouwen van klaagster ervaren en geen antwoord krijgen op de vraag of ouders vertrouwen hebben in de school en het bestuur.

Verweerder heeft het beleid over de BMX aan alle ouders gecommuniceerd via de Parro app. Tevens heeft de school zorggedragen voor een schoolfiets, die [leerling] kon lenen.

IV. Overwegingen van de Commissie

Na bestudering van de ingediende klacht, het verweer van de school, de onderliggende stukken (waaronder het leerlingendossier en logboeken) en de verklaringen tijdens de hoorzitting, komt de Commissie tot het volgende oordeel.

Uitgangspunt in het onderwijs is dat een school zich moet inspannen om een veilige omgeving voor leerlingen te scheppen. Wanneer zich gebeurtenissen voordoen die maken dat een leerling zich niet veilig voelt, is dat op zichzelf nog niet aan de school te verwijten. Een school kan pestgedrag niet altijd voorkomen. Een klacht over het onvoldoende bieden van veiligheid en het niet adequaat optreden tegen pesten, zal daarom pas gegrond kunnen worden verklaard als er sprake is van verwijtbaar handelen of nalaten van de school.

Klachten over pestgedrag en het optreden van de school (Klachten 1, 2 en 5)

Scholen zijn op grond van de Wet op het primair onderwijs verplicht om een sociaal veilige leeromgeving te waarborgen. Deze verplichting houdt onder meer in:

- het signaleren en effectief aanpakken van pestgedrag;
- het inzetten van een passend anti-pestprogramma;
- het aanstellen van een aanspreekpunt voor sociale veiligheid;
- het structureel monitoren van sociale veiligheid, bijvoorbeeld via enquêtes;
- het communiceren met ouders over genomen maatregelen en gemaakte keuzes.

De Commissie stelt vast dat de school verschillende inspanningen heeft geleverd om het welzijn van [leerling] te ondersteunen, waaronder de inzet van het programma *[sociaal-emotioneel leerprogramma]*, individuele gesprekken, observaties, en begeleiding door interne en externe deskundigen. Deze inzet is gedocumenteerd in het leerlingendossier.

De Commissie overweegt dat de uitvoering van een aantal maatregelen in belangrijke mate is beïnvloed door interventies van klaagster zelf, waardoor sommige acties niet volledig tot uitvoering zijn gekomen of voortijdig zijn beëindigd. Dit beeld wordt bevestigd door mails en/of gespreksverslagen van enkele externe deskundigen.

Tegelijkertijd concludeert de Commissie dat de beleving van klaagster over het pestgedrag en de ernst daarvan wezenlijk verschilt van de waarnemingen van de school. De beweringen dat er sprake zou zijn van structureel en langdurig pestgedrag door zowel leerlingen als medewerkers, worden niet ondersteund door objectieve gegevens in het dossier.

De Commissie heeft begrip voor de zorgen van klaagster over het welbevinden van haar zoon, maar stelt vast dat sommige uitlatingen richting het schoolpersoneel als beschuldigend en kwetsend kunnen worden ervaren. De intensiteit en toon van de communicatie hebben geleid tot een ernstige verstoring van de onderlinge verhoudingen en een diepgaand gebrek aan vertrouwen.

De Commissie oordeelt dat de school zich voldoende heeft ingespannen om het sociaal-emotioneel functioneren van [leerling] te verbeteren, maar dat zij in gebreke is gebleven in de planmatige toepassing en communicatie van het pestprotocol. De school heeft onvoldoende inzichtelijk gemaakt of dit protocol daadwerkelijk is gevolgd, en waarom eventueel van de standaardstappen is afgeweken. Ook blijkt niet dat ouders hierover tijdig en duidelijk zijn geïnformeerd.

De Commissie oordeelt als volgt:

- De klacht dat de school niets deed tegen pestgedrag is ongegrond. Er zijn veel inspanningen verricht en er is onvoldoende aangetoond dat er sprake is van structureel pestgedrag.
- De klacht over het niet hanteren van het pestprotocol is gegrond, de procedure is niet aantoonbaar gevolgd of gecommuniceerd.
- De klacht over het niet nakomen van toezeggingen rondom hulpverlening is ongegrond. Er is duidelijk aan klaagster gecommuniceerd waarom de hulpverlening op sommige momenten later ingezet werd. Verder acht de Commissie aangetoond, dat het handelen van klaagster zelf ook van invloed was op de inzet van hulpverlening.

Klacht over dreiging met instanties (Klacht 3)

De school heeft erkend dat de mogelijkheid van een melding bij Veilig Thuis is besproken, maar benadrukt dat deze stap niet daadwerkelijk is genomen. De overweging hiertoe was ingegeven door zorgen over de impact van het gedrag van klaagster op de sociale positie van haar zoon.

De Commissie acht deze overweging navolgbaar. Gelet op de context en de inhoud van de communicatie met de andere ouders, zoals aangetoond in WhatsApp-berichten en e-mails, is aannemelijk dat het gedrag van klaagster als indringend en belastend is ervaren. Dat de school signalen hierover wilde bespreken met een externe partij acht de Commissie begrijpelijk en zorgvuldig.

De Commissie oordeelt dit klachtonderdeel ongegrond. Er was geen sprake van dreiging, maar een zorg gedreven overweging, voortkomend uit het gedrag van klaagster naar andere ouders en kinderen.

Klacht over het blokkeren van e-mailverkeer en communicatie (Klacht 4)

De Commissie stelt vast dat klaagster gedurende langere tijd dagelijks meerdere berichten stuurde aan verschillende medewerkers, waarbij de toon van deze communicatie regelmatig als dwingend en belastend werd ervaren. Ondanks herhaalde oproepen tot beperking en structurering van het contact, bleef klaagster doorgaan. Meerdere medewerkers gaven aan zich hierdoor onveilig te voelen.

De beslissing van de school om klaagsters e-mailverkeer te blokkeren en haar toegang tot de Parro-app te beëindigen, is in overleg met het bestuur genomen en voldoende onderbouwd. Daarbij is het contact via de vader van [leerling] als alternatieve route opengehouden.

De Commissie acht deze maatregel proportioneel, zeker gelet op de impact op het functioneren en het welzijn van het personeel.

De klacht over communicatieblokkade en weigering van gesprekken is ongegrond. Dit is naar oordeel van de Commissie een proportionele reactie op aanhoudend grensoverschrijdend gedrag.

Klacht over het BMX-fietsverbod (Aanvullende klacht)

De school heeft na gebruik van een BMX-fiets door [leerling] besloten dat dit type fiets voortaan niet meer is toegestaan voor ritten naar de gymles. Klaagster beschouwde dit als een persoonlijke maatregel tegen haar zoon. De Commissie stelt vast dat BMX-fietsen in de regel niet voldoen aan de standaardveiligheidseisen (zoals reflectoren, remmen, bel), en dat het daarom verdedigbaar is dat de school hier maatregelen op neemt.

Wel constateert de Commissie dat deze maatregel niet vooraf is afgestemd met de medezeggenschapsraad en dat de communicatie hierover tekort is geschoten. Gezien het individuele karakter van de situatie ([leerling] was de enige met een BMX) had de school dit vooraf kunnen bespreken.

Bovendien blijkt dat de school een alternatieve fiets beschikbaar stelde, die door klaagster is geweigerd. Deze weigering kan de school niet worden verweten.

De Commissie is van oordeel dat de klacht over het BMX-verbod zelf (inhoudelijk) ongegrond is, maar dat de wijze waarop dit beleid tot stand is gekomen en gecommuniceerd is, gegrond verklaard wordt.

Ten slotte:

Klaagster heeft nog een aantal andere klachtpunten naar voren gebracht, waaronder roddelen en vriendjespolitiek, die niet afzonderlijk in dit advies besproken zijn. De Commissie heeft hierin geen verdere aanknopingspunten gevonden van onbehoorlijk of onzorgvuldig handelen.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie oordeelt dat de klacht van klaagster op een aantal onderdelen gegrond is en op een aantal onderdelen ongegrond:

- School deed niets aan pesten : ongegrond.
- Niet volgen van het pestprotocol : gegrond.
- Toezeggingen niet nagekomen : ongegrond.
- Dreigen met Veilig Thuis : ongegrond.
- Blokkeren van de communicatie : ongegrond.
- BMX-verbod inhoudelijk : ongegrond.
- BMX-verbod procedureel : gegrond.

De Commissie ziet aanleiding voor het doen van een aanbeveling aan het bestuur.

VI. Aanbeveling aan het bestuur

- Structurele toetsing van het pestbeleid
De Commissie beveelt aan om te evalueren of het pestprotocol correct en stapsgewijs wordt toegepast en hier transparant over te communiceren richting ouders.
- Verbetering van de besluitvorming over het veiligheidsbeleid
De Commissie beveelt aan om maatregelen zoals een vervoersverbod vooraf af te stemmen en tijdig en transparant te communiceren aan ouders.
- Herstellen van het vertrouwen
De Commissie beveelt beide partijen aan (in het belang van [leerling]) om de mogelijkheid van mediation nogmaals te onderzoeken. Dit voor het herstellen van het vertrouwen en om de communicatie met klaagster weer op gang te brengen op een respectvolle en veilige wijze.

Aldus vastgesteld op 8 april 2025 door mr. J.R. Bügel, voorzitter, drs. P. van de Veer en drs. M.J.A.E. Sluijters leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Gröllers als secretaris.